Bătălia de la Belgrad (II) – 4 – 22 iulie 1456

The battle of Belgrade (II) – July 4 – 22, 1456

După înfrângerea de pe Dunăre, sultanul Mahomed al II-lea intensifică asediul asupra cetății Belgradului. Asaltul final a început în după-amiaza zilei de 21 iulie, cu atacul pedestrimii, care, din a treia încercare, a ajuns la porțile citadelei, de unde, după lupte crâncene a fost alungată. Un ostaș turc a reușit să urce pe ziduri și încerca să înalțe steagul otoman. A fost împiedicat de actul eroic al sârbului Titus Dugovici, care s-a aruncat de pe zid trăgându-l cu sine pe turc în șanțul cetății.
În zorii zilei de 22 iulie 1456, un grup de cruciați a ieșit din cetate și, sub conducerea călugărului Ioan de Capistrano, a declanșat atacuri asupra cavaleriei și artileriei turcești. Mahomed își concentrează trupele principale împotriva cruciaților și lasă neapărate intrările taberei și artileria, lucru sesizat imediat de Iancu de Hunedoara, care speculează această greșeală și capturează tunurile. Turcii au fost surprinși, deoarece credeau că în urma asediului din ziua anterioară au rămas în cetate doar câțiva soldați și acum se trezeau atacați din toate părțile de "ghiauri". Armata otomană a fost salvată de la distrugerea totală doar datorită intervenției celor 6.000 de spahii, care păzeau pozițiile de pe râul Sava. O parte a armatei sultanului a fugit, mulți soldați oprindu-se doar la Sofia.

After his defeat on the Danube, the Sultan Mehmed II intensifies the siege on the fortress of Belgrade. The final assault begins on the afternoon of the 21st of July, with the attack of the infantry. It reaches, after three attempts, the gates of the Citadel, from whence, after a bloody struggle, it was chased away. A Turkish soldier escalades the wall attempting to raise the Ottoman banner. He was stopped by the heroic act of Serbian Titus Dugovici who hurled himself off the wall taking the Turk with him down into the moat.
On the 22nd of July, at dawn, a troop of crusaders exit the fortress, led by Friar Giovanni da Capestrano. They start attacking the Turkish cavalry and artillery. Mehmed focuses his main troops against the crusaders while leaving no one to protect the camp and the artillery, a mistake which was immediately noticed and speculated by Iancu of Hunedoara, capturing the cannons. The Turks were surprised, thinking that following the last assault only several soldiers actually remained inside the town, and now they were actually attacked from all sides by the "ghiaours". The Ottoman army was saved from total annihilation by the intervention of the 6,000 Sipahis which were defending their positions on the River Sava. Part of the Sultan's army fled, many of the soldiers only stopping in Sofia.

„Sacrificiul lui Titus Dugovici" (Wágner Sándor – 1859)
"Titus Dugovici's sacrifice" (Wágner Sándor – 1859)